

на части. Тѣй сѣщо и сѣки прѣдметъ бы-
ва или цѣль, или раздѣленъ на части. Срав-
нете сега тѣзи части на листа. Равни ли
сѣ сички-тѣ? Не сѣ равни.

Ами това какво е? Абѣлка. — Колко а-
бѣлки сѣ? Една. Единъ късъ ли отъ а-
бѣлкѣ? Не, цѣла абѣлка. — Какво напра-
вихъ сега? Разрѣзахте абѣлкѣ-тѣ. — Какъ
ѣхъ разрѣзахъ? На половинѣ. ? — Когато
едно нѣщо са разрѣзва на половинѣ, на
колко части са разрѣзва това нѣщо? Срав-
нете тѣзи двѣ части: коя отъ тѣхъ е по
голѣма? Сѣка отъ тѣзи двѣ-тѣ равни части
на абѣлкѣ-тѣ е *втора часть* на тѣхъ абѣл-
кѣ, или половинъ абѣлка.

Книга-та може да са разрѣже и раздире,
абѣлка-та да са разрѣже и разчупи; дър-
во-то са разсича, камъка са разчупва. Ду-
ми-тѣ *да са разрѣже, да са расчупи и пр.*
показватъ сѣщо-то нѣщо-да са *разложе едно
нѣщо на части* по различни начини. На
мѣсто много думы, нѣй ще употрѣбяваме
само еднѣ: *да са раздѣли*, коя-то има сѣ-
що-то значеніе, какво-то и горни-тѣ думы.

Сега азъ ще напишѣхъ на дѣскѣ-тѣ ед-
нѣ чѣртѣ; тая черта може да показва или
единъ карандашъ или една линія, или дру-
га нѣкоя вѣщъ; нѣй ще ѣхъ нарѣчемъ *цѣла
чѣрта*. Прѣзь стрѣдѣ-тѣ на тая чѣртѣ прѣ-